

Consultatiereactie Implementatiewet ter voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering

AAN Ministerie van Economische Zaken, Ministerie van Financiën, Ministerie van Justitie
en Veiligheid
VAN Loyens & Loeff N.V.
REFERENTIE 57990059
DATUM 29 augustus 2025

Geachte heer, mevrouw,

Loyens & Loeff N.V. heeft met belangstelling kennisgenomen van de concept Implementatiewet ter voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering (**Iwt**), ter implementatie van Richtlijn (EU) 2024/1640 (**AMLD6**). Loyens & Loeff N.V. maakt graag gebruik van de mogelijkheid om te reageren op de consultatieversie van de Iwt.

Onze reactie treft u in dit document aan, waarbij wij graag ingaan op de volgende punten:

1. Toepassingsbereik antiwitwasverordening;
2. Kennisgeving in het kader van minimumregistratie;
3. Controle van hoger leidinggevend personeel en UBO's;
4. Toegang tot informatie;
5. Opschorting van transacties of rekeningen;
6. Instructies om transacties en activiteiten te controleren;
7. Aanwijzingsbevoegdheid;
8. Afstand doen van UBO-belang;
9. Publieke waarschuwing of verklaring;
10. Wijzigingen Wet toezicht trustkantoren 2018; en
11. Overig: Verwerking burgerservicenummer

Wij hopen in onze reactie handvatten te hebben aangereikt voor heroverweging en verduidelijking. Tot het verstrekken van een nadere toelichting zijn wij uiteraard graag bereid.

Loyens & Loeff N.V.

1 Toepassingsbereik antiwitwasverordening (Artikel 2.1 lwt)

- 1.1 In artikel 2.1 lid 2 lwt is de bevoegdheid opgenomen om bij algemene maatregel van bestuur geheel of gedeeltelijk vrijstelling te verlenen van de vereisten zoals opgenomen in de anti witwasverordening (Verordening (EU) 2024/1624, **AMLR**). Deze vrijstellingsmogelijkheid is gebaseerd op de artikelen 4 tot en met 6 AMLR.
- 1.2 Vanwege de verwijzing naar de algemene maatregel van bestuur, is de nadere invulling van de vrijstelling nog onbekend. Uit artikel 4, 5 en 6 AMLR volgt dat het gaat om een mogelijke vrijstelling voor bepaalde aanbieders van kansspeldiensten, bepaalde professionele voetbalclubs en bepaalde financiële activiteiten. In dit laatste geval gaat het om instellingen die bepaalde diensten aanbieden zoals bedoeld in Bijlage I van richtlijn (EU) 2013/36. Voor deze laatste groep heeft de Nederlandse wetgever er momenteel voor gekozen om toepassing van de Wwft te beperken aan de hand van het zogenoemde “hoofdzaak criterium”.
- 1.3 De mogelijke vrijstelling zoals toekomstig uitgewerkt in een algemene maatregel van bestuur ziet dan ook grotendeels op partijen die momenteel niet binnen de reikwijdte van de Wwft vallen. Wij roepen de Nederlandse wetgever op het huidige nationale toepassingsgebied voor zover mogelijk te handhaven. Ongeacht de keuze van de Nederlandse wetgever hebben marktpartijen, vanwege de rechtszekerheid en de aanzienlijke voorbereidingstijd die nodig is, mochten zij wel binnen de reikwijdte van de AMLR gaan vallen, op de kortst mogelijke termijn behoefte aan duidelijkheid over het toepassingsgebied. Het is daarom wenselijk dat een ontwerp-AMvB, waarmee invulling wordt gegeven aan artikel 2.1 lid 2 lwt, op korte termijn wordt gepubliceerd.

2 Kennisgeving in het kader van minimumregistratie (Artikel 2.2 lwt)

- 2.1 Artikel 2.2 lwt schrijft voor dat een entiteit die voornemens is om activiteiten te verrichten op basis waarvan zij als meldingsplichtige entiteit zal gelden, de toezichthouder in kennis moet stellen van dat voornemen. Artikel 2.2 lwt implementeert artikel 4 lid 3 AMLD6.
- 2.2 De algemene maatregel van bestuur die invulling moet geven aan de manier waarop deze kennisgeving plaatsvindt, dient nog vastgesteld te worden. In dit kader merken wij het volgende op. Hoewel in artikel 2.2 lid 1 lwt wordt gesproken van een *voornemen* om bepaalde activiteiten te verrichten, gaan wij op basis van de Memorie van Toelichting bij de lwt (de **MvT**) ervan uit dat het hier slechts gaat om de meest lichte vorm van een kennisgeving en geen registratie waaraan een goedkeuring of andere vorm van toetsing voorafgaat. Dit betekent dan ook dat de entiteit in kwestie haar activiteiten kan (blijven) uitvoeren, en niet afhankelijk is van bijvoorbeeld een bevestiging van haar kennisgeving alvorens zij bepaalde activiteiten mag uitvoeren. Wij vragen de Nederlandse wetgever om

dit te verduidelijken in de algemene maatregel van bestuur waarin het proces van de kennisgeving nader wordt uitgewerkt.

3 Controle van hoger leidinggevend personeel en UBO's (Artikel 2.3 lid 1 en 2 lwt)

3.1 Op grond van artikel 2.3 lid 1 en 2 lwt moet de toezichthouder toezien op de betrouwbaarheid van de leden van het hoger leidinggevend personeel en van de uiteindelijk begunstigten van meldingsplichtige entiteiten. Dit houdt in de context van dit wetsartikel onder andere in dat deze personen niet geassocieerd zijn met personen die veroordeeld zijn voor witwassen, daarmee verband houdende delicten, of terrorismefinanciering. In lid 4 van artikel 2.3 lwt is voorts opgenomen dat de betrouwbaarheid buiten twijfel staat wanneer dat door de desbetreffende toezichthouder voor de toepassing van deze wet (lees: de lwt), de Wet op het financieel toezicht, de Wet toezicht trustkantoren 2018 of de Wet op de kansspelen is vastgesteld. Lid 5 voorziet in een algemene maatregel van bestuur voor het stellen van regels met betrekking tot de wijze waarop wordt vastgesteld of de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in het eerste lid buiten twijfel staat.

3.2 De hierboven genoemde betrouwbaarheidstoets is de implementatie van artikel 6 AMLD6. Met de implementatie in artikel 2.3 lwt gaat de Nederlandse wetgever ons inziens echter verder dan is voorgeschreven in artikel 6 AMLD6, die als volgt leest:

“1. De lidstaten schrijven voor dat de toezichthouders moeten nagaan of de leden van het hoger leidinggevend personeel van de meldingsplichtige entiteiten, bedoeld in artikel 4, leden 1 en 2, alsmede financiële gemengde holdings, en de uiteindelijk begunstigten van die entiteiten als betrouwbaar bekendstaan, en eerlijk en integer handelen. Het hoger leidinggevend personeel van dergelijke entiteiten beschikt ook over de kennis en deskundigheid die nodig zijn om zijn taken uit te voeren.

2. Met betrekking tot de meldingsplichtige entiteiten, bedoeld in artikel 3, punt 3, a), b), d), e), f) en h) tot en met o), van Verordening (EU) 2024/1624, zorgen de lidstaten ervoor dat de toezichthouders de nodige maatregelen nemen om te voorkomen dat personen die veroordeeld zijn voor witwassen, relevante basisdelicten, of terrorismefinanciering, of met hen geassocieerde personen, beroepsmatig worden geaccrediteerd, dat ze een hogere leidinggevende functie bekleden in of dat ze de uiteindelijk begunstigten zijn van die meldingsplichtige entiteiten.”

3.3 De betrouwbaarheidstoets van artikel 2.3 lwt voorziet in een toetsing van de relevante personen bij *alle* meldingsplichtige entiteiten, tenzij de betrouwbaarheid reeds is vastgesteld op grond van de Wet op het financieel toezicht, de Wet toezicht trustkantoren 2018 of de Wet op de kansspelen. Dit betekent dat voor alle entiteiten die niet aan een

dergelijke betrouwbaarheidstoets zijn onderworpen, maar wel als meldingsplichtige entiteit kwalificeren, een betrouwbaarheidstoets op grond van de lwt zal moeten plaatsvinden. Dit terwijl artikel 6 lid 1 AMLD6 enkel spreekt van het nagaan van de betrouwbaarheid van de relevante personen op het niveau van (i) wisselinstellingen, (ii) aanbieders van trustdiensten of vennootschapsrechtelijke diensten, (iii) aanbieders van kansspeldiensten en (iv) gemengde financiële holdings (zie lid 1 van artikel 6 AMLD6). Voor alle overige meldingsplichtige entiteiten schrijft artikel 6 lid 2 AMLD6 slechts voor dat de toezichthouder moet *voorkomen* dat personen die veroordeeld zijn voor witwassen, relevante basisdelicten, of terrorismefinanciering betrokken zijn bij de meldingsplichtige entiteit in een hoger leidinggevende functie of als uiteindelijk begunstigen.

- 3.4 Wij menen dat er minder vergaande alternatieven beschikbaar om het doel van artikel 6 lid 2 AMLD6 te bereiken. Zo kan bijvoorbeeld in de lwt opgenomen worden dat meldingsplichtige entiteiten de verplichting hebben om procedures in te stellen waarmee ze waarborgen dat er geen personen met strafblad betrokken zijn in een hoger leidinggevende functie of als UBO van de onderneming. De toezichthouder kan dit eventueel risicogebaseerd controleren bij ondernemingen door het opvragen van VOG's van de personen in kwestie. Op deze wijze voorkomt de toezichthouder dat personen betrokken zijn die veroordeeld zijn voor witwassen, relevante basisdelicten, of terrorismefinanciering, maar is er geen actieve betrouwbaarheidstoets voor alle meldingsplichtige entiteiten vereist.
- 3.5 Voor zover een separate betrouwbaarheidstoetsing op grond van de lwt blijft bestaan, dient de lwt in overgangsrecht te voorzien zoals bijvoorbeeld het geval is in het kader van de minimumregistratie. Dit overgangsrecht kan uiteraard achterwege blijven indien de toezichthouder voornemens is de toetsing van de relevante personen uit te voeren vóór de inwerkingtreding van de lwt. In dat geval dient de algemene maatregel van bestuur waarop deze toetsing gebaseerd wordt op korte termijn beschikbaar te zijn, zodat marktpartijen zich kunnen voorbereiden op deze nieuwe toetsing.
- 3.6 Tenslotte verzoeken wij de Nederlandse wetgever om in de MvT te verduidelijken wanneer sprake is van een "associatie" met personen die veroordeeld zijn voor witwassen, daarmee verband houdende basisdelicten of terrorismefinanciering zoals bedoeld in lid 2 van artikel 2.3 lwt. Zowel in AMLD6 als de lwt is momenteel geen nadere toelichting opgenomen wanneer sprake is van een "associatie" met dergelijke personen. Zo is bijvoorbeeld niet duidelijk hoe nauw deze relatie moet zijn, om te kunnen spreken van een "associatie" met dergelijke personen. Marktpartijen zijn erbij gebaat als hierover duidelijkheid bestaat.
- 3.7 Vanuit gegevensbeschermingsperspectief is een nadere toelichting met betrekking tot deze relatie ook gewenst. Immers, de onderneming zal in het kader van de betrouwbaarheidstoetsing niet alleen de (strafrechtelijke) persoonsgegevens van de persoon in kwestie verwerken, maar mogelijk ook van de met deze persoon "geassocieerde" personen. Op grond van artikel 5 lid 1 sub c Algemene verordening

gegevensbescherming (**AVG**) moeten persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Daarnaast moet de onderneming zich kunnen beroepen op een geldige verwerkingsgrondslag (artikel 6 AVG) voor het verwerken van de persoonsgegevens van de persoon die is onderworpen aan de betrouwbaarheidstoetsing, maar ook voor het verwerken van de persoonsgegevens van “geassocieerde” personen in het kader van die betrouwbaarheidstoetsing. Voor de verwerking van de persoonsgegevens van de aan de betrouwbaarheidstoetsing onderworpen persoon zal de onderneming zich doorgaans rechtmatig op een verwerkingsgrondslag kunnen beroepen (bijvoorbeeld artikel 6 lid 1 sub c AVG). Voor het verwerken van persoonsgegevens van de met deze persoon “geassocieerde” personen ligt de aanwezigheid van een rechtmatige verwerkingsgrondslag, zonder nadere toelichting, mogelijk minder voor de hand. Voor een geldig beroep op artikel 6 lid 1 sub c AVG geldt namelijk dat de rechtsgrond of wetgevingsmaatregel duidelijk en nauwkeurig moet zijn en de toepassing daarvan moet voorspelbaar zijn voor degenen op wie deze van toepassing is. Een beroep op artikel 6 lid 1 sub f AVG vereist een zorgvuldige belangenafweging, waarbij in dit geval de belangen van de “geassocieerde” personen - die geen directe relatie met de onderneming hebben - moeten worden afgewogen tegen de belangen van de onderneming of een derde.

3.8 Voor zover in het kader van de betrouwbaarheidstoetsing ook strafrechtelijke persoonsgegevens (in de zin van artikel 10 AVG) worden verwerkt, lijkt het erop dat de grondslag voor het verwerken van strafrechtelijke persoonsgegevens specifiek zal moeten worden opgenomen in de lwt. Ten aanzien van de aan de betrouwbaarheidstoetsing onderworpen persoon kan de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens mogelijk worden gebaseerd op artikel 33, lid 2 onder a, Uitvoeringswet AVG. Maar ten aanzien van de met hem of haar “geassocieerde” zullen de grondslagen van artikel 33 en 34 Uitvoeringswet AVG geen uitkomst bieden en is een specifiekere grondslag in de lwt geboden.

3.9 Tot slot volgt uit artikel 2.3 lid 5 van de lwt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop wordt vastgesteld of de betrouwbaarheid van de leden van het hoger leidinggevend personeel en UBO's buiten twijfel staat en welke feiten en omstandigheden daarbij in aanmerking worden genomen. Om te voorkomen dat ondernemingen onrechtmatig persoonsgegevens verwerken in het kader van de betrouwbaarheidstoetsing is een duidelijk kader wenselijk.

4 Toegang tot informatie (Artikel 3.5 lwt)

4.1 Artikel 3.5 van de lwt geeft de Financiële-inlichtingeneenheid (**FIE**) directe toegang tot diverse informatie, waaronder financiële en administratieve informatie, voor zover noodzakelijk voor de uitvoering van de taken. Deze categorieën zijn breed geformuleerd en bovendien blijft onduidelijk of deze toegang ook persoonsgegevens omvat en welke

concrete waarborgen hierbij gelden. De bevoegdheid is daarnaast erg ruim geformuleerd (“voor zover noodzakelijk”). De mogelijkheid om (persoons)gegevens op te vragen vergroot het risico op willekeurige gegevensverzameling en mogelijke onrechtmatige verstrekking van persoonsgegevens, bijvoorbeeld wegens het ontbreken van een verwerkingsgrondslag.

- 4.2 Wij zien dan ook met belangstelling uit naar de publicatie van de algemene maatregel van bestuur waarin nader wordt bepaald welke financiële en administratieve informatie rechtstreeks toegankelijk zal zijn voor de FIE. Daarbij gaan wij ervan uit dat bij de totstandkoming van deze maatregel zorgvuldig rekening is gehouden met de (Uitvoeringswet) AVG.

5 Opschorting van transacties of rekeningen (Artikel 3.6 lwt)

- 5.1 In artikel 3.6 lwt staan bevoegdheden opgenomen die FIE in Nederland heeft. De FIE kan op grond van lid 1 van dit artikel transacties en rekeningen opschorten voor een periode van maximaal vijf werkdagen, welk termijn onder omstandigheden met vijf werkdagen kan worden verlengd. De implementatie van artikel 24 AMLD6 door middel van artikel 3.6 lwt laat bij ons de volgende vragen ontstaan.
- 5.2 In de MvT staat opgenomen dat voor de bevoegdheid tot opschorting aansluiting is gezocht bij artikel 17a van de Wwft dat volgens de MvT voorzag in een dergelijke opschortingsbevoegdheid met betrekking tot transacties die door banken worden uitgevoerd. Wij vinden deze verwijzing naar artikel 17a Wwft verwarrend, nu het genoemde artikel onderdeel uitmaakt van het conceptvoorstel Wet versterking strafrechtelijke aanpak ondermijnende criminaliteit II dat op moment van schrijven aanhangig is bij de Tweede Kamer. Er is dan ook geen sprake van een bestaande opschortingsbevoegdheid op grond van artikel 17a Wwft, hetgeen wat ons betreft onvoldoende duidelijk uit de MvT volgt.
- 5.3 Daarnaast kan het opschorten van transacties uiteenlopende schade met zich meebrengen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een boete vanwege het niet kunnen nakomen van (contractuele) verplichtingen en wettelijke rente. In de MvT wordt het ingrijpende rechtsgevolg van de opschorting dan ook terecht erkend. Tegelijkertijd is niet geregeld wie aansprakelijk is voor dergelijke schade die voortvloeit uit de opschorting, anders dan een aansprakelijkheidsbeperking voor de FIE en haar bestuurders en werknemers zoals opgenomen in lid 9 van artikel 3.6 lwt. Wij begrijpen op basis hiervan dat het aan de meldingsplichtige entiteiten zelf is om dit te regelen in haar contractuele afspraken. Het zou voor meldingsplichtige entiteiten erg behulpzaam zijn als in de lwt is opgenomen, dan wel in de MvT wordt toegelicht, dat het geven van uitvoering aan een opdracht tot opschorting geen aansprakelijkheid oplevert voor de meldingsplichtige entiteit voor eventuele schade die daaruit voortvloeit. Vergelijk in dit verband artikel 20 Wwft (huidig):

“Een instelling die op grond van artikel 16 een melding heeft gedaan of op grond van artikel 17 nadere inlichtingen heeft verstrekt in de redelijke veronderstelling uitvoering te geven aan die artikelen, is niet aansprakelijk voor enige schade die een derde dientengevolge lijdt.

Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van personen die werkzaam zijn voor een instelling die een melding heeft gedaan of inlichtingen heeft verstrekt als omschreven in het eerste lid en die daaraan hebben meegewerkt.”

- 5.4 In lid 5 van artikel 3.6 lwt is voorts de waarborg opgenomen dat de opschorting niet langer duurt dan noodzakelijk en dat de FIE het verzoek tot opschorting vóór het verstrijken van de vijf respectievelijk tien werkdagen intrekt, zodra dat mogelijk is. Er wordt echter niet verduidelijkt dat de meldingsplichtige entiteit zelf de bevoegdheid heeft om – naar eigen oordeel – de transacties of rekeningen vrij te geven na afloop van de opgenomen termijnen, indien niet vóór die tijd reeds een bericht van de FIE is ontvangen dat de opschorting wordt ingetrokken. Om te voorkomen dat meldingsplichtige entiteiten zich in een onzekere situatie bevinden, heeft het wat ons betreft de voorkeur om expliciet op te nemen dat na afloop van de termijn van vijf respectievelijk tien werkdagen de opschorting vervalt en de meldingsplichtige entiteit zelfstandig mag beoordelen of zij de transactie of rekening vrijgeeft zonder dat zij hiervoor een bevestiging van de FIE hoeft af te wachten.
- 5.5 Daarnaast is in lid 8 van artikel 3.6 lwt opgenomen dat de meldingsplichtige entiteit de cliënt op diens verzoek informeert over toepassing van de opschortingsmaatregel. In de MvT wordt dit omschreven als een passieve informatieplicht. Alhoewel wij voorstander zijn van deze mogelijkheid tot het informeren van de cliënt – de meldingsplichtige entiteit zal immers weinig andere mogelijkheden hebben indien zij een transactie of rekening opschort – dient wat ons betreft expliciet toegevoegd te worden dat een dergelijke melding op deze grondslag geen overtreding van artikel 73 AMLR (het *tipping-off* verbod) zal opleveren. Zonder deze toevoeging zal de meldingsplichtige entiteit geen uitvoering kunnen geven aan artikel 3.6 lid 8 lwt zonder tegelijkertijd artikel 73 AMLR te overtreden.

6 Instructies om transacties en activiteiten te controleren (Artikel 3.7 lwt)

- 6.1 Artikel 3.7 lwt schrijft voor dat de FIE uit eigen beweging of op verzoek van een andere FIE een meldingsplichtige entiteit de opdracht kan geven om gedurende een periode transacties of activiteiten te controleren die worden uitgevoerd via een of meer bankrekeningen of betaalrekeningen, cryptoactivarekeningen of andere zakelijke relaties, die door de meldingsplichtige entiteit worden beheerd.
- 6.2 Op basis van de huidige bewoording in de lwt en de MvT is voor ons onduidelijk hoe deze controle afwijkt van de reguliere monitoringsverplichtingen zoals opgenomen in de AMLR.

Daarnaast volgt uit lid 1 sub b van artikel 3.7 lwt dat de meldingsplichtige entiteit verplicht is om verslag uit te brengen over de resultaten van de controle. Uit de tekst van dit wetsartikel en de MvT volgt echter niet waar het verplichte verslag uit moet bestaan. Er wordt ook geen grondslag gecreëerd voor het opstellen van een algemene maatregel van bestuur waarin de verplichting tot het uitbrengen van het verslag verder wordt vormgegeven. Wij verzoeken de wetgever om te verduidelijken waar het genoemde verslag uit moet bestaan en binnen welke termijn dit verslag met de FIE gedeeld moet worden. Wij gaan er vooralsnog vanuit dat dit geen aanzienlijke verzwaring oplevert ten opzichte van de huidige monitoringsverplichtingen.

7 Aanwijzingsbevoegdheid (Artikel 4.3 lwt)

- 7.1 Uit artikel 4.3 lwt volgt de aanwijzingsbevoegdheid van de toezichthouder. Op grond van lid 1 van artikel 4.3 lwt kan eenieder die niet voldoet aan een ingevolge de lwt op hem rustende verplichting een aanwijzing opgelegd krijgen. Eén van de administratieve maatregelen die mogelijk opgelegd kan worden is de aanwijzing om bedrijfsactiviteiten te beperken of te begrenzen of activiteiten af te stoten.
- 7.2 Artikel 1:75 van de Wet op het financieel toezicht voorziet in een vergelijkbare aanwijzingsbevoegdheid van de toezichthouder. In lid 4 van dat artikel is geregeld dat een aanwijzing die aan een persoon is gegeven, niet strekt tot aantasting van de overeenkomsten tussen die persoon en derden. In artikel 4.3 lwt is een dergelijke bepaling niet opgenomen. Wij vragen ons af of artikel 4.3 lwt niet in eenzelfde of soortgelijke bepaling dient te voorzien, om civielrechtelijke gevolgen van de administratieve maatregelen te voorkomen.

8 Afstand doen van UBO-belang (Artikel 4.11 lwt)

- 8.1 Blijkens artikel 4.11 lwt kan een toezichthouder een uiteindelijk begunstigde die onherroepelijk is veroordeeld voor witwassen, daarmee verband houdende basisdelicten of terrorismefinanciering de verplichting opleggen om afstand te doen van zijn of haar belang in de meldingsplichtige entiteit. Dit betreft de implementatie van artikel 6 lid 5 AMLD6.
- 8.2 Gezien het ingrijpende karakter van deze bepaling, vinden wij de toelichting die daarop wordt gegeven in de MvT erg summier. Wij vragen ons af hoe zich dit verhoudt tot het grondrecht op eigendom en menen dat dit een nadere onderbouwing en toelichting rechtvaardigt. Daarnaast ontstaan er veel praktische vragen in verband met deze bepaling die op dit moment onbeantwoord blijven: dient het hier te gaan om een onherroepelijke veroordeling in hoogste instantie, binnen welke termijn moet afstand worden gedaan van het belang, tegen welke economische waarde etc. etc. Wij verzoeken de wetgever dit nader uit te werken.

- 8.3 Daarnaast vragen wij aandacht voor de praktische uitvoerbaarheid van deze bepaling. Voor veel van de meldingsplichtige entiteiten zal een voorafgaande goedkeuring vereist zijn, alvorens een eigendomsbelang overgedragen kan worden. Wij gaan ervan uit dat deze aspecten worden meegewogen in de eventuele opdracht tot verkoop van het eigendomsbelang.

9 Publieke waarschuwing of verklaring (Artikel 4.12 lwt)

- 9.1 Artikel 4.12 lwt beschrijft dat de toezichthouder een waarschuwing of verklaring kan publiceren bij overtreding van bepaalde voorschriften uit de AMLR en/of AMLD6. Artikel 4.12 lwt implementeert artikel 56 lid 2 sub c van AMLD6.

- 9.2 De huidige bewoording van artikel 4.12 lwt is ons inziens te ruim. Artikel 56 lid 2 sub c van AMLD6 spreekt namelijk van een publieke verklaring waarin een inbreuk wordt vermeld:

“De lidstaten zorgen ervoor dat de toezichthouders ten minste in staat zijn om: [...] een publieke verklaring af te geven waarin de identiteit van de natuurlijke persoon of rechtspersoon en de aard van de inbreuk worden vermeld”

- 9.3 De publieke waarschuwing zoals opgenomen in artikel 4.12 lwt lijkt verder te gaan dan een publieke verklaring omtrent een overtreding. Daarnaast is op basis van de MvT onduidelijk of een publieke waarschuwing of verklaring zoals bedoeld in artikel 4.12 lwt opgelegd kan worden voordat de overtreding onherroepelijk is vastgesteld. Op basis van de MvT wordt de indruk gewekt dat het publiceren van een waarschuwing of verklaring kan plaatsvinden voordat er handhavend wordt opgetreden.
- 9.4 Het spreekt voor zich dat dergelijke publicaties vergaande gevolgen (kunnen) hebben voor marktpartijen. Hierbij kan gedacht worden aan reputatieschade, maar ook financiële schade vanwege de mogelijke opzegging van zakelijke relaties naar aanleiding van een dergelijke publicatie. Om deze reden is het des te belangrijker dat er een zorgvuldig (bestuursrechtelijk) proces voorafgaat aan de publicatie van een waarschuwing of verklaring.
- 9.5 Als de bedoeling van artikel 4.12 lwt niet is om overtredingen vóórdat zij onherroepelijk zijn geworden publiekelijk bekend te maken, vragen wij ons af in hoeverre artikel 4.12 lwt toegevoegde waarde heeft ten opzichte van artikel 4.13 lwt, waarin is opgenomen dat bestuurlijke sancties openbaar worden gemaakt zodra het besluit onherroepelijk is geworden.

10 Wijzigingen Wet toezicht trustkantoren 2018 (Artikel 6.2 lwt)

- 10.1 Artikel 6.2 lwt vermeldt de wijzigingen die worden doorgevoerd in de Wtt 2018. Artikel 6.2 onderdeel A nummer 8 verwijst naar de definitie van “politiek bekend persoon” in de Wtt 2018 die zal vervallen. Wij merken op dat deze term in de Wtt 2018 momenteel niet voorkomt. Het ligt voor de hand dat hiermee wordt bedoeld op de aanduiding “politiek prominent persoon”, zoals deze in de wet is gedefinieerd.

11 Overig: Verwerking burgerservicenummer

- 11.1 Op grond van artikel 22 lid 1, sub a, onder iii van de AMLR mogen meldingsplichtige entiteiten het nationale identificatienummer van natuurlijke personen verwerken in het kader van de identificatie en verificatie van de identiteit van de cliënt (natuurlijke persoon) en UBO's. Gelet op artikel 46 van de Uitvoeringswet AVG rijst bij ons de vraag of de betreffende verplichting nog zal worden uitgewerkt in een formele wet dan wel in een algemene maatregel van bestuur, op grond waarvan meldingsplichtige entiteiten in de desbetreffende gevallen het burgerservicenummer mogen verwerken, met inachtneming van de voorwaarden zoals neergelegd in artikel 46 van de Uitvoeringswet AVG.

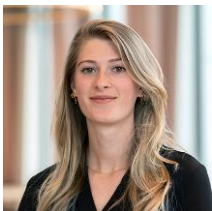
Contactgegevens

Martijn Schoonewille

Partner – Banking & Finance

E: martijn.schoonewille@loyensloeff.com

Anne Remmers

Associate – Banking & Finance

E: anne.remmers@loyensloeff.com

Eva Laan

Associate – Privacy & Cybersecurity

E: Eva.Laan@loyensloeff.com